

LAHODNĀ• (A TĀŠĀ½KĀ•) Ā½IDOVSKĀ• KRMĀŠ

PĀjtek, 15 duben 2011

Blumenfeld má v bohulibém úmyslu se dát v nedĀ›li pokĀ™tít. Na šabat, den pĀ™edtím, zajde ještĀ› jednou naposledy do košer restaurace a nechá si naservírovat své oblíbené pokrmy: vejce s cibulkou a kuĀ™ecími jatýrky, „Gefilten fiš," šoulet s fazolemi a kroupami, k tomu kĀ™en a nakládané sladkokyselé okurky s koprem, dále nadívaný husí krk a sladký a tuĀ•ný cimes.

Zatímco Blumenfeld zamyšlenĀ› jí, pĀ™istoupí k nĀ›mu hostinský a ptá se:

„Tak co, jak vám chutná?"

„Vynikající!" zamumlá Blumenfeld s plnou pusou.

Na to hostinský, s mírnou výĀ•tkou: „A od takového náboĀ¾enství chcete odpadnout?!"

Vyptává se mladý Ā¾id uĀ•eného profesora ze Ā¾idovské školy na rĀ™zné záhady náboĀ¾enské, a je mu divná jedna vĀ›c. "Jak to pĀ™ijde, Ā¾e rabín má dĀ›ti. VĀ¾dyĀ¾ pĀ™ece nedĀ›lá nic jiného neĀ¾ studuje písma." "To ti mohu Ā™it, studuje a studuje a není tomu studiu Ā¾ádný konec, pĀ™istoupí k nĀ›mu Ā•tyĀ™ikrát dvanáct tisíc andĀ›lĀ™. Dva tisíce z nich Ā™ vezmu za jednu ruku, dva tisíce za druhou ruku, dva tisíce za jednu nohu, dva tisíce za druhou nohu - a tak ho lehce snesou na loĀ¾e k jeho manĀ¾elce."

"A co tĀ›ch ostatních Ā•tyĀ™icet tisíc andĀ›lĀ™?" "Ti ho pak zas tahají zpátky ke studiu."

Pan RoubíĀ•ek navštívil vĀ›hlasného právníka Jajtelese. "Rád bych si jich zajistil pro dĀ™leĀ¾itý pĀ™ípad - jestli ovšem budou pozitivnĀ› pĀ™esvĀ›dĀ•en o úspĀ›chu," zaĀ•al mnohoznaĀ•nĀ› RoubíĀ•ek.

"Tak to vysypou, ale hezky popoĀ™adĀ›," pobídl ho Jajteles. A RoubíĀ•ek se rozpovídal a pĀ›knĀ› vykreslil pĀ™ípad jedné velškaredosti, kdy se spoleĀ•ník dopustil - pĀ™es písemnĀ› uzavĀ™enou smlouvu - jasného podrazu. "Tak co, doktore, Ā¾aloval byste to? A s jakým výsledkem?" konĀ•í svĀ™j výklad RoubíĀ•ek.

"To je brnkaĀ•ka," pochvaloval si kausu doktor Jajteles, " takový pĀ™ípad by mohl prohrát jen úplnej šlemajlz!"

RoubíĀ•ek vstal a odcházel. "Co jim je," zarazil se doktor Jajteles, "Ā™íkám jim, tohle se nedá prohrát!" RoubíĀ•ek se ve dveĀ™ích jen smutnĀ› pootoĀ•il a procedil: "Však právnĀ›. Já jim to exponoval - z pohledu - tý druhý strany." Leibowitz nemocný se Ā¾aludkem a odkázaný na šetrnou dietu. To, Ā¾e jiĀ¾ nesmí tradiĀ•ní lahĀ™dky tradiĀ•ní Ā¾idovské kuch pĀ™ípadá nesmírnĀ› obtíĀ¾né.

„A mohu pĀ™inejmenším na šábes sem a tam ochutnat trochu šouletu?" naléhá prosebnĀ› na svého lékaĀ™e.

„A z Ā•eho se dĀ›lá šoulet?" chce vĀ›dĀ›t lékaĀ™.

Leibowitz mu vyjmenuje pĀ™ísady do tohoto pokrmu.

„Co vás napadá!" Ā™ekl lékaĀ™ pĀ™ísnĀ›.

Leibowitz tedy vyhledá vĀ›hlasného profesora medicíny v nedalekém velkomĀ›stĀ›, s nadĀ›jí, Ā¾e tento snad bude daleko tolerantnĀ›jší a velkorysejší. Ale kdyĀ¾ si profesor nechal vylíĀ•it, co všechno obsahuje šoulet, rovnĀ›Ā¾ ho pacientovi zakáĀ¾e. Leibowitz však poĀ™ád ještĀ› neztrácí nadĀ›ji a jde za doktorem východních Ā¾idĀ™: Ten uĀ¾ bude nepochybnĀ› vĀ›dĀ›t, jak jsou šoulet, kugel, cimes a další lahodná šabatová jídla chutná a bude mít pro nĀ›j daleko vĀ›tší pochopení!

A skuteĀ•nĀ› - pochopení má›l, hned mu pĀ™átelsky doporuĀ•il: „Jez klidnĀ› šoulet, má›j synu, jak je ti libo! Ale prdĀ›t po nĀ›m budeš uĀ¾ v nebi."